

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

**м. Чернівці
20-21 лютого 2025**

**МАТЕРІАЛИ
З НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ
"МЕДИЧНА СИМУЛЯЦІЯ-
ПОГЛЯД У МАЙБУТНЄ"**

УДК: 378.147.091.33–048.63:61(063)

М 42

Головний редактор:

Ігор Геруш — ректор закладу вищої освіти Буковинського державного медичного університету, д.мед.н., професор.

Редакційна колегія:

Володимир Ходоровський — к.мед.н., доцент, проректор із науково-педагогічної роботи;

Сергій Сажин — к.мед.н., доцент, начальник навчального відділу із сектором моніторингу якості освіти та інформаційно-аналітичного забезпечення;

Віталій Смандич — к.мед.н., керівник навчально-тренінгового центру симуляційної медицини, доцент кафедри внутрішньої медицини, клінічної фармакології та професійних хвороб;

Людмила Хлуновська — к.мед.н., доцент кафедри педіатрії та медичної генетики;

Валерія Андрієць — викладач коледжу Буковинського державного медичного університету, кафедра суспільних наук та українознавства;

Віталіна Сокорська — провідний фахівець навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Віталій Поточняк — фахівець I категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Василь Бондар — фахівець II категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Едуард Зуб — фахівець I категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини.

У тезах доповідей науково-практичної конференції з міжнародною участю лікарів, науковців та молодих учених, подаються стислі відомості щодо результатів наукової роботи, виконаної учасниками конференції.

М 42 Медична симуляція — погляд у майбутнє (для лікарів, науковців та молодих учених): наук.-практ. конф. з міжнар. участю.

Чернівці, 20–21.02.2025 року: тези доп. /Чернівці: БДМУ. — 292с.

УДК: 378.147.091.33–048.63:61(063)

М 42

Буковинський державний медичний університет, 2025

Висновки: Запровадження такого навчання в закладах медичної освіти України дасть змогу в декілька разів підвищити якість підготовки медичного персоналу, знизити ризик виникнення можливих та частих помилок у клінічній практиці та покращити рівень надання медичних послуг в Україні.

Список використаних джерел:

1. Motola, I., Devine, L. A., Chung, H. S., Sullivan, J. E., & Issenberg, S. B. (2020). *Simulation in healthcare education: A best evidence practical guide. AMEE Guide No. 82*. Medical Teacher, 35(10), e1511-e1530.
2. Запорожан В.М., Тарабрін О.О. Симуляційна медицина: Досвід. Здобуття. Перспективи (Практичний poradnik). 2-е вид., перероб.і доп. — Львів: Видавництво «Новий Світ — 2000» 2021. — 272с.
3. Казаков Ю. М., Сакевич В. Д., Трибрат Т. А., Чекаліна Н. І., Іваницька Т. А. (2021). *Симуляційне навчання як метод для набуття практичних навичок та обов'язкова складова медичної освіти*. У збірнику: Актуальні питання вищої медичної (фармацевтичної) освіти: виклики сьогодення та перспективи їх вирішення. Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю, 20–21 травня 2021 р. Тернопіль, с. 217–219.
4. Танько О. П., Орел В. В., Дзюняк С. С. (2024). *Роль симуляційних методів навчання в підготовці медичних фахівців*. Центр симуляційних методів навчання, Національний університет охорони здоров'я України імені П. Л. Шупика.

СИМУЛЯЦІЙНЕ НАВЧАННЯ ЯК ВАЖЛИВИЙ КОМПОНЕНТ ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ В ГАЛУЗІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Кос Л.І, Чемний Т.В, Фабрика Р.Р.

*Івано-Франківський національний медичний університет
м. Івано-Франківськ*

Актуальність теми: Сучасна медична освіта потребує інтеграції інноваційних методів навчання, які забезпечують якісну підготовку майбутніх лікарів до практичної діяльності. Традиційні підходи, що базуються на теоретичному викладі та обмеженій клінічній практиці, не завжди гарантують належний рівень підготовки до реальних ситуацій, особливо у сфері невідкладної допомоги. Симуляційні центри створюють безпечне та контрольоване середовище, де студенти можуть

відпрацьовувати необхідні навички, вдосконалювати алгоритми дій та набувати впевненості у своїх рішеннях. В умовах воєнного стану в Україні важливість такого навчання значно зростає, адже лікарі часто стикаються з масивними травмами, критичними станами та потребою швидкого ухвалення рішень.

Мета: Проаналізувати роль симуляційного навчання у формуванні професійних компетенцій здобувачів освіти, особливо в контексті надання невідкладної допомоги, тактичної медицини, та оцінити досвід використання цього підходу в Івано-Франківському національному медичному університеті.

Основна частина: Симуляційне навчання є ключовим елементом сучасної медичної освіти, що дає змогу студентам відпрацьовувати клінічні сценарії, наближені до реальних умов. Завдяки високотехнологічним манекенам та інтерактивним системам управління, вони можуть виконувати діагностичні та лікувальні маніпуляції, відпрацьовувати алгоритми реанімації, контролю кровотеч, інтенсивної терапії та інших невідкладних заходів.

Однією з основних переваг такого підходу є можливість багаторазового повторення навчальних сценаріїв, що сприяє формуванню автоматизованих дій та мінімізує ймовірність помилок у реальних клінічних ситуаціях. Крім того, симуляційні тренінги дають змогу відпрацьовувати командну взаємодію — надзвичайно важливий аспект медичної роботи. У кризових умовах, таких як серцево-легенева реанімація, анафілактичний шок, травматичний синдром або масові ураження, чітка координація дій усіх членів команди може врятувати життя пацієнтів.

В умовах воєнного стану в Україні лікарі часто стикаються з тяжкими пораненнями, вибуховими та вогнепальними травмами, шоком, поліорганною недостатністю. Симуляційні центри дають змогу студентам і молодим лікарям відпрацьовувати тактичну медицину, екстрену евакуацію, сортування постраждалих та застосування сучасних алгоритмів допомоги. Практичні заняття проводяться за міжнародними стандартами, такими як алгоритми MARCH (Massive bleeding, Airway, Respiration, Circulation, Hypothermia/Head injury) і ATLS (Advanced Trauma Life Support).

Досвід Івано-Франківського національного медичного університету підтверджує ефективність симуляційного підходу. Навчання в сучасно обладнаному центрі включає моделювання клінічних ситуацій із використанням манекенів високого рівня реалістичності. Це забезпечує

грунтовну підготовку, яка відповідає міжнародним стандартам і значно покращує рівень володіння невідкладними навичками.

Висновки: Симуляційне навчання є важливим компонентом підготовки майбутніх лікарів, що підвищує якість медичної освіти, даючи можливість студентам ефективно відпрацьовувати практичні навички без ризику для пацієнтів. Воно сприяє розвитку клінічного мислення, командної взаємодії та готовності до роботи в екстремальних умовах.

В умовах воєнного стану цей підхід набуває особливого значення, оскільки дозволяє майбутнім медикам опановувати протоколи надання допомоги при бойових травмах, критичних станах та масових ураженнях. Практичний досвід, отриманий у симуляційному центрі, робить випускників більш компетентними, адаптованими до реальних викликів і готовими швидко реагувати в невідкладних ситуаціях.

Подальший розвиток у цій сфері має бути спрямований на вдосконалення симуляційних методик, розширення матеріально-технічної бази навчальних центрів та інтеграцію симуляційного навчання у всі етапи підготовки медичних фахівців.

Список використаних джерел:

1. European Resuscitation Council Guidelines 2021.
2. Motola, I., Devine, L. A., Chung, H. S., Sullivan, J. E., & Issenberg, S. B. (2020). Simulation in healthcare education: A best evidence practical guide. AMEE Guide No. 82. Medical Teacher, 35(10), e1511-e1530.
3. Запорожан В.М., Тарабрін О.О. Симуляційна медицина: Досвід. Здобуття. Перспективи (Практичний poradnik). 2-е вид., перероб.і доп. — Львів: Видавництво «Новий Світ — 2000» 2021. — 272с.
4. Танько О. П., Орел В. В., Дзюняк С. С. (2024). Роль симуляційних методів навчання в підготовці медичних фахівців. Центр симуляційних методів навчання, Національний університет охорони здоров'я України імені П. Л. Шупика.

КОМУНІКАТИВНІ ІНСТРУМЕНТИ В МЕДИЧНІЙ СИМУЛЯЦІЇ

Коширець А.В.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Медична симуляція є ефективним методом навчання та вдосконалення клінічних навичок. Важливим аспектом такого навчання є комунікація, яка сприяє покращенню командної взаємодії, зниженню